

KAKO PRUŽITI OTPOR POLICIJI U SLUŽBI MARIONETSKE VLADE

GRAĐANSKI NEPOS LUH ZA POČETNIKE

IVAN PERNAR, 2014

UVOD

Većina građana ne razmišlja o pružanju otpora policiji, već se u takvoj situaciji nađu spletom okolnosti, samim time njihov je čin otpora pojedinačan, a ne dio šire platforme.

Budući nisu zainteresirani za tu tematiku i nemaju iskustva s policijskim postupanjem, često rade početničke greške koje ih kao u slučaju Antuna Žeravice mogu koštati zdravlja, vremena i živaca.

U ovom priručniku pokušati ću ukratko objasniti na koji se način uspješno oduprijeti zlostavljanju od strane policije.

TKO IMA VLAST?

Prije svega bitno je za razumijeti da je policija u službi vlasti, ali i da su bankari njeni stvarni nosioci budući država ovisi o njima za novac. Drugim riječima, država i policija podređeni su privatnim banakama. To tako ne bi trebalo biti, ali je izmjenom zakona o HNB-u iz 1994. novac reguliran na štetu cijelog naroda, a u korist nekolicine banaka. To sam objasnio u knjigama [Kako je nastao novac](#) i [Mehanika novca](#).

Ta spoznaja je ključna zato jer bez nje žrtva policijske brutalnosti ne zna tko mu je stvarni neprijatelj i zašto s vremenom država postupa sve gore s ljudima, umjesto da im bude na usluzi.

ČEGA SE POLICIJA BOJI?

Prije odgovora na to pitanje treba jasno reći čega se policija ne boji:

- a) otpora od strane pojedinca koji nije dio šire, a za sustav subverzivne grupe
- b) otpora od strane pojedinca ili grupe koji nije zabilježen kamerama
- c) otpora od strane pojedinca ili grupe koja krši zakon utemeljen na pravdi

Naime, ako djelujete samostalno i niste povezani s nekom većom grupom, laka ste meta za sustav. Policija zna da u slučaju bilo kakve primjene sile spram vas nijedna od strane države financirana udruga neće stati u vašu zaštitu.

Zašto? Zato jer država s razlogom financira udruge. Zadaća plaćenih udruga je stvoriti privid postojanja nevladinog sektora iako je on u stvari izravno vezan uz državne institucije i nikada ne dovodi u pitanje vladinu politiku u ključnim područjima.

Npr. niti jedna udruga za ljudska prava (plaćena od države) ne dovodi u pitanje politiku tajnih i nasilnih deložacija onih koji ne mogu vratiti kredite. Isto tako, ne dovode u pitanje policijsko postupanje prema žrtvama policijskog nasilja jer je ta

vrsta nasilja ključan element u razvijanju refleksne poslušnosti čitave populacije spram banaka kao stvarnih nosioca vlasti u zemlji.

Najjednostavniji primjer koji dokazuje tu tezu nasilna je deložacija obitelji Mišković iz Knina čiju je šokantnu snimku na youtube-u vidjelo 170.000 ljudi. Iako je ta deložacija izazvala zgražanje cjelokupne javnosti niti jedna udruga osim naše (Živi zid) nije osudila takav čin dosad nezabilježenog nasilja nad civilnom populacijom.

Zašto? Jer bi tim činom dovele u pitanje svoje financiranje. Drugim riječima, udruge financirane iz proračuna dio su istog tog sustava koji vas gaji.

Druga vrsta otpora kojeg se policija ne boji, onaj je u kojem policijsko postupanje nije zabilježeno kamerom. Upravo iz tog razloga policija na svakoj deložaciji tjera sve medije od mjesta na kojem će primjeniti silu nad ljudima. Da stvar bude zanimljivija, mediji ih nikada neće prozvati zbog toga zato jer su i oni dio sustava koji tlači ljude.

Jedine kamere koje snimaju sam čin nasilne deložacije zapravo su kamere Živog zida koje policija ne može ukloniti zato jer se nalaze na zaštićenom položaju, odnosno policija nema slobodan prilaz ka njima.

Ukoliko se vaš čin otpora ne snima kamerom, odustanite od svake vrste otpora, pasivnog ili aktivnog zato jer policija ima monopol na uporabu sile. Poslušajte bez rasprave sve zapovjedi policijskog službenika i budite maksimalno kulturni prema njemu. Policija nagrađuje slijepu poslušnost i za vaš čin pokoravanja nagradit će vas brzim prestankom postupanja prema vama, odnosno vašim puštanjem na slobodu.

Treći razlog zbog kojeg nema smisla pružati otpor jest ukoliko ste uistinu zatečeni u činjenju ozbiljnog prekršaja ili kaznenog djela. U tom slučaju pružanjem otpora možete se samo dovesti u probleme.

Sada dolazimo do odgovora na pitanje čega se policija boji:

- a) otpora od strane pojedinca koji je dio šire subverzivne grupe
- b) neopravdana primjene sile pred kamerama
- c) otpora pojedinca ili grupe koja pruža otpor nepravednim zakonima

Svaka za sustav subverzivna grupa ima određenu ideologiju, naša je npr. usmjerena protiv diktature privatnih banaka, odnosno privatizacije novca od strane istih.

Otpor koji mi pružamo izravno je usmjeren na najslabiju točku kreditnog sustava - deložacije zbog neotplativosti duga, one su mu neka vrsta Ahilove pete.

U slučaju da primjene silu nad nama rade nam uslugu jer na taj način okreću ljude protiv sebe, ukazuju na skriveni problem i pomažu nam u širenju naše ideologije. Drugim riječima, svaka primjena sile nad nama rezultira priklučenjem novih ljudi u

našu grupu, te nas na taj način jača i time izravno potkopava kreditni sustav i njegove marionete. Zbog toga imamo 90% uspjeha u spriječavanju deložacija. Čak i da policija uspije provesti nasilnu deložaciju to im je Pirova pobjeda jer dugoročno gube puno više nego što dobivaju.

Što se tiče neopravdane primjene sile pred kamerama, ona čak i da je usmjerena protiv pojedinca koji nije dio šire grupe, potencijalno je opasna za sustav jer ćemo mi koji se borimo protiv tog istog sustava uzeti tog čovjeka pod svoju zaštitu i iskoristiti taj slučaj da bi potkopali povjerenje građana u institucije koji ih navodno štite.

Zadnja vrsta otpora kojeg se policija boji jest otpor nepravednim zakonima, ali samo u slučaju da pojedinac ili grupa koji se bune imaju političku agendu.

Npr. problem s osobnom iskaznicom lako bi se riješio izmjenom Zakona o osobnoj iskaznici koji bi definirao da se osobna iskaznica mora posjedovati samo ukoliko se osoba nalazi izvan mjesta prebivališta.

Također, utvrđivanje identita u slučaju da policija ima dvojbe, moralo bi se provoditi na licu mjesta, a ne u policijskoj postaji. Policiji na terenu treba dati pristup bazi podataka i uređaj za skeniranje otiska prsta. Napomene radi, u Americi ne postoji osobna iskaznica i identitet se utvrđuje na licu mjesta, a ne u postaji. U postaju se privodi ljude samo ako postoji sumnja da su počinili neko kazneno djelo ili prekršaj, a ne zato jer policijski službenik ne zna tko je osoba koju je zaustavio na ulici.

Na taj način policija bi u slučaju da uistinu ima dvojbe oko nečijeg identiteta mogla bez problema utvrditi isti i nastaviti dalje svojim putem bez da ikoga privodi u postaju.

Time bi se izbjegle potencijalno konfliktne situacije kao u slučaju Žeravica. Ovom prilikom želim napomenuti i da policija nerjetko traži osobnu iskaznicu ne zato da utvrdi identitet, već zato da krade ljudima vrijeme i novčano ih kažnjava.

Npr. jednom prilikom me u centru Zagreba zaustavila ophodnja i pitala imam li osobnu iskaznicu, na moj odgovor da nemam jer sam zaboravio novčanik kod kuće pozvali su maricu, priveli me na par sati u postaju i dali mi novčanu kaznu iako su savršeno dobro znali tko sam.

Dakle, promašili su duh zakona jer je bit Zakona da se ljudima lakše utvrdi identitet, a ne da ih se tretira kao kriminalce iako to nisu.

Da je Antun Žeravica kojim slučajem ušao u raspravu oko ispravnosti Zakona o osobnoj iskaznici i naveo točne razloge zašto smatra nepravednim da ga se privede u postaju njegovo uhićenje bilo bi pretvoreno u političko pitanje. I samim time nitko ne bi mogao reći "Šta sad taj Žeravica hoće, zakon je takav i takav", jer bi bilo očito da se tu ne radi samo o Žeravici nego i o tisućama drugih ljudi koje policija svake godine privodi bez razloga.

KAKVE VRSTE OTPORA POSTOJE?

Pravilnik o načinu policijskog postupanja (članak 33.) jasno definira razliku između aktivnog i pasivnog otpora.

"Aktivan otpor postoji kad osoba pruža otpor uporabom oružja, oruđa, drugih predmeta ili tjelesnom snagom i na taj način onemogućava policijskog službenika u obavljanju policijskog posla. Aktivnim otporom smatra se i poticanje na otpor. Pasivan otpor postoji kad osoba ne postupi po zapovijedi ili se stavi u takav položaj kojim onemogućava izvršenje policijskog posla (legne, klekne, uhvati se za osobu ili neki predmet i sl.)"

ZAŠTO PRUŽATI ISKLJUČIVO PASIVAN OTPOR?

Zakon o policijskim poslovima i ovlastima (članak 84.) jasno govori da policija u tom slučaju ne smije prema vama uporabiti suzavac.

"Policijski službenik je ovlašten uporabiti raspršivač s nadražujućom tvari kad su ispunjeni uvjeti za uporabu tjelesne snage, **osim u slučajevima svladavanja pasivnog otpora.**"

Također, iako isti članak Zakona ne govori izričito da se palica ne smije uporabiti za svladavanje pasivnog otpora, to se indirektno podrazumijeva.

"Policijski službenik je ovlašten uporabiti palicu, ako je uporaba tjelesne snage ili raspšivača s nadražujućom tvari, bezuspješna ili ne jamči uspijeh."

Ovom prilikom želim navesti slučaj premlaćivanja Rodneya Kinga iz Los Angelesa, crnca kojeg su četiri bijela policajca mlatila palicom dok je sjedio na podu.

Budući je cijeli događaj bio snimljen kamerom, javnost je bila izrazito uznemirena što je posljedično dovelo do velikih nereda sa desecima mrtvih i velikom materijalnom štetom. Da se smiri situacija trebalo je dovesti vojsku jer su naoružani civili nadjačali policiju. Dokumentarac o tim neredima možete pogledati [ovdje](#).

Uglavnom, **iako policija u teoriji može uporabiti palicu da slomije pasivan otpor, ona to ne smije učiniti ako su kamere u blizini.**

Dakle, sada dolazimo do odgovora na pitanje...

KAKO JE ANTUN ŽERAVICA TREBAO PRUŽITI OTPOR?

Jednostavno, trebao je kulturno raspravljati o pravednosti Zakona o osobnoj iskaznici i pritom se sjesti na pod. Policajci, iako nasilni, prelijeni su da bi ga nosili,

ali i da su ga nosili ne bi ga imali kamo odneti jer nisu imali maricu u blizini niti ih je bilo barem troje da bi to uspješno napravili.

Također, čak i da su to pred kamerama napravili, tj. priveli ga na taj način doveli bi u pitanje poštenje i smisao tog Zakona. Njegovo zdravlje ne bi bilo narušeno, ali bi ugled policije bio srozan.

Zapamtite, sva moć policije dolazi iz njenog ugleda, ako građani kolektivno izgube povjerenje u policiju i odluče kolektivno pružiti otpor, sustav je nemoćan i mora kapitulirati. Upravo iz tog razloga mi idemo po deložacijama i upravo iz tog razloga policija izbjegava uporabiti bilo kakvu silu nad nama.

Imajte na umu da banke koje vladaju državom žele prikriti svoj nasilan karakter i nije im u interesu da se policija pred kamerama nateže sa građanima zbog toga što nisu imali osobnu.

Zapazite još jedan detalj, da je Žeravica pred kamerama rekao "dosta mi je više policijske države, neću više glasati za vas niti spavati doma na dan izbora, izaći ću na izbore i glasati za Živi zid jer se oni bore protiv vašeg fašizma", tada bi sukob prenio na još višu instancu i tada bi policija morala odustati od intervencije jer bi u suprotnom načinila štetu demokratskim marionetama koje štite interese banaka u našoj zemlji.

Drugim riječima, otpor nepravdi prije svega je intelektualne naravi, potom političke, a tek onda fizičke. Bilo kakva vrsta otpora policiji bez političke pozadine unaprijed je osuđen na neuspjeh i stradanje onoga koji ga pruža.

To je naša poruka Žeravici i svima ostalima, pridružite nam se i udarite sustav tamo gdje ga najviše boli, prestanite svojom pasivnošću podupirati banke i policiju koja vas gazi, stanite s nama u Živi zid i izađite na izbore, imate za koga glasati.

U Cavtatu, 9.8.2014.
www.facebook.com/zivizidd
www.zivi-zid.org